

De Meerboei

Maandblad van de Verenigde Doopsgezinde Gemeente IJmond

12^e jaargang nr. 1
28 januari 2021

Alles zou
moeilijk zijn
zonder een
droom...

- 31 jan Justina Oosters, Muziekdienst
- 07 feb Geen dienst
- 14 feb Ds. J. Kubacki
Organist: Ronald Molenaar
- 21 feb Geen dienst
- 28 feb Ds. J. Kubacki
Organist: Marco Bij de Vaate
- 07 mrt Geen dienst
- 14 mrt Ds. J. Kubacki
Organist: Ronald Molenaar
- 21 mrt Geen dienst
- 28 mrt Justina Oosters, Muziekdienst
- 01 apr Ds. J. Kubacki; Witte donderdag
Pianist: Justina Oosters
- 04 apr Ds. J. Kubacki; Pasen
Organist: Marco Bij de Vaate

Zolang de lock-down en zeer beperkende maatregelen ten aanzien van de verspreiding van het Covid-19 virus van kracht zijn, worden de diensten niet live gehouden, maar als luisterdienst via het internet ter beschikking gesteld.

Mocht u toch prijs stellen op de preek op papier, kunt u zich voor het toesturen daarvan aanmelden bij onze secretaris.

ALLES ZOU MOEILIJK ZIJN ZONDER EEN DROOM...

Ongeveer een jaar of twee geleden heb ik nog een favoriete denker erbij gekregen. Hij heette Grigory (Hryhorii) Skovoroda en leefde in de 18de eeuw. Afkomstig was hij van de Oekraïense Kozakken. Het woord 'Kozak' komt van het Turkse woord *qazzaq* wat "avonturier" of "vrije man" betekent. En inderdaad stonden de Kozakken altijd al bekend om hun onafhankelijke levenswijze. Interessant is dat de belangrijkste historische centra van het Kozakkendom zich min of meer in dezelfde regio bevonden als de... doperse nederzettingen. De meest bekende plaats die zowel de Kozakken als de Mennonieten als hun thuis beschouwden was het eiland Chortytsja. Aan de ene kant kun je je moeilijk twee gemeenschappen voorstellen die meer van elkaar zouden verschillen dan de militante Kozakken en de vreedzame dopers maar aan de andere kant liggen de dingen wat ingewikkelder in elkaar. En dat zie je juist als je de geschriften van Skovoroda leest en zijn levensverhaal bestudeert.

Achtervolgd door zowel wereldse als geestelijke machthebbers, leidde hij het leven van een rondtrekkende leraar. Innerlijke vrijheid, geestelijke en intellectuele onafhankelijkheid waren zijn voornaamste idealen en drijfveren. *De wereld probeerde me te vangen, schreef hij, maar het lukte haar niet.* Tekenend voor zijn geestelijke houding is de discussie die hij had met een bisschop die hem erop wees dat zijn denkbeelden wat vreemd waren: althans vanuit het oog-

punt van de Orthodoxe kerk. Skovoroda reageerde erop met een Latijnse frase: *Alia res sceptrum, alia plectrum* ('De bisschopsstaf is een ding maar de fluit van een dichter is iets anders'). Anders gezegd: "Jij hebt je geestelijke macht en ik mijn dichterlijke vrijheid". *Vrij in 't christelijk geloven?* Of ga ik ietsje te ver in het zoeken van overeenkomsten?

Ik ga nu geen uitgebreid verhaal houden over (door en door bijbelse maar tevens geïnspireerd door Plato, de stoïcijnse filosofie en door de Christelij-

ke mystiek) wijsbegeerte van Skovoroda. Deze keer is het mij eerder om een concrete uitspraak van hem te doen:

Alles zou moeilijk zijn zonder een droom.

Wanneer ik in het verpleeghuis iemand opzoek wiens/wier leven op zijn eind loopt, vraag ik weleens: Hebt u nog dromen? Is er iets waar u van droomt? Iets wat u nog heel graag zou willen meemaken, ervaren, beleven? Ale het antwoord erop 'Nee' is, dan weet ik dat de persoon in kwestie echt in de laatste levensfase terecht is gekomen. Want zolang wij leven, dromen wij. Eigenlijk zou ik de uitspraak van Skovoroda niet alleen willen bevestigen maar zelfs versterken. Zonder een droom zou alles niet alleen moeilijk zijn maar ronduit onmogelijk!

Collega Aries van Meeteren is een voorganger, historicus en nieuwslezer bij RTV Rijnmond. Net als ik maakt hij sinds het begin van de pandemie luister- en leesdiensten. De nieuwste daarvan heb ik zojuist gekregen. Aries schrijft:

Mensen dromen vaker en anders in coronatijd, las ik ooit. Deels omdat ze vaker thuiswerken en dus geen wekker hoeven te zetten. Ze worden dan op een meer natuurlijke manier wakker, wat kennelijk iets doet met hun dromen. Maar het heeft niet alleen met slaapritme te maken. Het komt ook doordat we minder vaak buiten komen en 's avonds vaker thuis blijven. Ook dat verandert onze slaap (dat wordt wat als er een avondklok komt). Maar bovenal heeft het ermee te maken dat we meer piekeren als gevolg van het coronavirus. We zijn onzeker over de toekomst en maken ons zorgen. En daardoor dromen we intenser, zeggen slaapdeskundigen. Zijn we misschien ook vaker gaan dagdromen, vraag ik me dan af. Fantaseren we meer over een andere tijd, een nieuwe toekomst en wat we eigenlijk zouden willen? Of doen we dat niet anders of vaker dan vroeger? Geen idee.

Nou, ik weet ook niet of WIJ het vaker doen maar ik anders zeker wel. Ik droom van Oekraïne, van Letland, van de terugkeer van Lukasz. Ik zie mezelf weer koffie in Lviv drinken, met onze koordames uit Ladantsy over hun dagelijkse beslommeringen praten, of ik ga in mijn droom weer naar Zwitserland waar ik met de Oekraïense vriend Nazar theologische discussies voortzet. Of naar Oost-Friesland, waar mijn doperse voorouders vandaan kwamen en waar mijn oude goede vrienden: Ingo en An-

drea, leven. Wat zou ik toch graag weer eens een preek in hun prachtig middeleeuws kerkje in Loga willen houden. En mijn allernieuwste droom heb ik ‘Het nieuw Hanzeatisch Verbond’ genoemd. Het gaat om een partnerschap tussen de Russische Lutheranen in Riga en de Lutherse gemeenschappen in Kampen en Zwolle. Ja, ik ben een dromertje en de pandemie heeft het alleen maar versterkt.

Gisteren heb ik naar de inaugurele rede van Joe Biden geluisterd. Is Biden ook een dromer? Dat weet ik nog net niet maar voor velen is zijn komst de vervulling van een droom die eindelijk aan de nachtmerrie van Trump een einde maakt. Persoonlijk vind ik dit soort denken een beetje gevaarlijk. Dat had ik ook 12 jaar geleden toen Obama voor de eerste keer gekozen werd. Als ik zie dat mensen hun dromen in zo’n sterke mate met een politicus verbinden, gaat het bekend liedje van Marco Borsato in mijn hoofd klinken: *Dromen zijn bedrog...*

Aries van Meeteren staat in zijn verhaal ook bij de dromen stil die van een bijzondere aard zijn:

Nu kom ik wel regelmatig verhalen tegen van mensen die dromen over een ander leven. Over het omzetten van een wissel. En een aantal van hen doet dat daarna ook werkelijk. Ze gaan te rade bij zichzelf en zoeken een nieuwe weg. Zelfs in coronatijd. Ik vind het mooi hoe mensen die veerkracht kunnen aanboren.

Daar droomt Biden ook van:

Laten we allen herbeginnen. Laten we opnieuw naar elkaar luisteren, en opnieuw respect tonen voor elkaar. Niet elk meningsverschil is aanleiding tot oorlog. We moeten anders zijn...

Hoewel hij zeker niet mijn droom kandidaat was: voor het presidentschap (ik ben meer een fan van Kamala Harris!) wens ik hem toch van harte toe dat deze droom geen bedrog blijkt. *Go for it, Joe!* Ik zal voor je bidden: althans af en toe want ik ben niet zo’n geweldige bidder.

En hoe is het met u? Waar droomt u van?

Jarek Kubacki

Overleden

Half december kregen we bericht dat br. Rein Huisman in Meerstate werd opgenomen omdat het thuis echt niet meer ging. Hij mocht het nieuwe jaar niet meer halen. Zo'n 14 maanden na zijn vrouw Riek, overleed Rein op 88 jarige leeftijd op 30 december j.l. Op 6 januari is in kleine kring afscheid van hem genomen. We zullen deze trouwe leden erg gaan missen bij onze diensten, activiteiten en 70+ maaltijden.

Verjaardagen

07 februari	Zr. T.H. Beems-v.d. Meer	87 jaar
07 maart	Zr. P.G.E. v.d. Goorberg-Blokker	90 jaar
18 maart	Zr. K. Klaassens	88 jaar
18 maart	Br. H.N. Overkamp	95 jaar
24 maart	Zr. C.A. Brandenburg-Heimering	75 jaar

We wensen u allen, zeker onder de huidige bijzondere omstandigheden, toch een zo goed en gezellig mogelijke verjaardag toe.

VAN DE PENNINGMEESTER

Ondanks de lockdown gaat de financiële afhandeling gewoon door. We hebben weliswaar geen stookkosten, maar andere vaste kosten gaan gewoon door. Zoals vaker voorkomt in het begin van een nieuw jaar is onze rekening niet zo goed gevuld. De brieven voor de vrijwillige bijdragen moeten natuurlijk nog de deur uit.

Dit jaar is dat extra penibel, omdat we reparatiekosten tegemoet zien vanwege de flinke lekkage die we gehad hebben in de Thouarszaal. Daar wordt nog steeds aan gewerkt. Allereerst aan de waterafvoer, zodat we verlost zijn van verdere lekkages, maar ook binnen. De schade is nu goed te zien, nu een deel van het plafond eruit ligt. Eerst moet alles door en door droog zijn, voordat het weer afgewerkt kan worden. Dan kan ook de kastenwand weer teruggeplaatst worden. Wat dat betreft komt het goed uit dat we nu gesloten zijn, al mag dat wat mij betreft morgen over zijn!

Lucy Klanderman

..... AL WEER EEN JAAR GELEDEN

Vorig jaar deze tijd, de voorbereidingen van mijn doop. Wat goed dat ik toen opeens haast had; het alternatief was Juni. Ik ben zo blij dat ik deze stap na 25 jaar rondlopen in de kerk, op de valreep nog heb kunnen nemen. En tijdens het voorbereiden van de online-diensten maak ik dankbaar gebruik van het chique liedboekje!

Hebt u dat ook dat als u die foto's ziet, dat u denkt, wat zaten we dicht op elkaar?

Maar wat fijn 'samen'.

In september had ik graag stil gestaan bij mijn echte 25 jaar. Ik had het in mijn agenda staan: 17 september 1995 begeleidde ik voor het eerst een dienst in Beverwijk. Na een gesprek met Chris Millenaar en Siete van der Wal durfden ze het aan: een pianist, geen organist. Wel ééntje die het heel anders bleek te doen dan zij gewend waren. Zoals Paul Thimm een keer zei: de diensten met jou zijn 10 minuten korter. Geen lange voorspelen en een beetje tempo.

Ik herinner mij uit die tijd onder andere een discussie, via de ‘BIJ’ zodat iedereen het kon volgen, over de plaats van de begeleider. Insteek was de tijd vóór de dienst. De drie heren (organisten) hadden duidelijk een andere visie dan ik. U werd geacht bij binnenkomst u stil voor te bereiden op de dienst én te luisteren naar het orgelspel. Een visie die in Alkmaar ook op de deur naar de kerkzaal hangt.

Mijn visie is nog steeds dat de kerk een plek om te ontmoeten is. Dat u, vóórafgaand aan de dienst, de tijd moet hebben om elkáár te ontmoeten. En het praat nou eenmaal een stuk fijner als er achtergrondmuziek is (ik dus).

Moet ik er wel even bij vermelden dat ik indertijd bijna een half uur (!) van tevoren begon met spelen omdat de eerste mensen binnenkwamen. Nu is 5 minuten meestal genoeg.

Als we weer allemaal naar de dienst kunnen komen én lekker samen kunnen zingen (daar droom ik nu van!) trakteer ik graag, al is het alleen maar om het feit te vieren dat het weer kan!

Justina Oosters

HOE SAAI HET IS EN HOE LEEG...

Het zijn rare tijden. Iedereen moet zoveel mogelijk binnenblijven, er mag nog maar 1 persoon op bezoek komen en overal moet je 1 ½ meter afstand houden. En natuurlijk de mondkapjesplicht.

Behalve de supermarkten en drogisten zijn alle winkels gesloten. Nu houd ik toch niet zo van winkelen, of shoppen zoals dat tegenwoordig schijnt te heten, maar voor een aantal zaken is het behoorlijk lastig. Hoe kom ik aan een vervangend lampje bijvoorbeeld. Ik las over iemand die zijn band wilde plakken, maar geen solutie meer had. Dat zijn maar kleine voorbeelden. Grote dingen zijn ook lastig: hoe kun je een nieuwe keuken kopen, of tegels zonder dat je ze kunt gaan bekijken. Alle showrooms zijn namelijk ook dicht.

Dan heb ik het nog niet eens over allerlei voorstellingen die afgelast worden of de musea die ook weer dicht moesten. Andere mensen ontmoeten is er ook niet meer bij. Gelukkig zijn wij nog met z'n tweeën.

In ieder geval heb ik tijd om een puzzel van 1500 stukjes te leggen. Daar ben ik al enige tijd zoet mee.

We zullen er doorheen moeten, tot de hele bevolking is ingeënt en het virus bedwongen is.

Hou vol en maak er het beste van tot we elkaar weer kunnen ontmoeten.

Lucy Klanderman

COLLECTEROOSTER

31 januari	Stichting Voedselbank IJmond-Noord
14 februari	Collecte ten bate van project voor de begeleiding van het landelijke jongerenwerk van het Doopsgezind Centrum voor Gemeenteopbouw
28 februari	Hospicegroep Kennemerland
14 maart	Collecte ten bate van Mennonite World Conference Corona Task Force
28 maart	Bijna Thuis Huis De Heideberg

**U kunt uw bijdragen overmaken op onze bankrekening
NL43 ABNA 0 46 90 51 531**

In onze kerkenraadsvergaderingen wordt door de leden afwisselend een inleiding gehouden. Tijdens de laatste (on-line) meeting las zr. Hermien Fictoor een lied van Paul van Vliet voor, dat uitstekend past in deze tijd.

Als wij niet meer geloven dat het kan
Wie dan wel?
Als wij niet meer vertrouwen op houen van
Wie dan wel?
Als wij niet meer proberen
Om van fouten wat te leren
Als wij 't getij niet keren
Wie dan wel?

Als wij niet meer zeggen hoe het moet
Wie dan wel?
Als wij niet meer weten wat er toe doet
Wie dan wel?
Als wij er niet in slagen
De ideeën aan te dragen
Voor een kans op betere dagen
Wie dan wel?

Als wij niet meer geloven dat het kan
Wie dan wel?
Als wij er niet mee komen, met een plan
Wie dan wel?
Als wij er niet voor zorgen
Dat de toekomst is geborgen
Voor de kinderen van morgen
Wie dan wel?
Als wij onszelf niet dwingen
Een gat in de lucht te zingen
Waar zij in kunnen springen
Wie dan wel?

De volgende editie van De Meerboei
verschijnt op 1 april 2021
Kopij inleveren vóór 19 maart bij de redactie.
Indien onbestelbaar: retour aan Meerstraat 62,
1941 JD Beverwijk.

